

Forfatter: Paludan-Müller, Fr.

Titel: Udrag fra AMOR OG PSYCHE ET MYTHOLOGISK DRAMA (1833)

Citation: Paludan-Müller, Fr.: "Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind", i Paludan-Müller, Fr.: *Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind*, udg. af CARL S. PETERSEN , 1909, s. 160. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-paludanm01-shoot-idm140207706778576/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind

- AMOR. Alt du skuer
Nær det høie
Tempels Buer.
Kuplen luer
For dit Øie,
Og dens klare
Stjerneskaar,
Mens den blinker,
Huldt dig vinker
Nu i Æther-
salen ind.
- PSYCHE. Du, som kjender
Stjernevrinlen,
Du, som tænder
Lys, der brænder
Klart i Himlen:
Amor, bær mig
Høit, og lær mig
Til et Minde
Fast at binde
Nattens Stjerne;
Lysets fjerne
Børn at hilse
Med et Navn!
- AMOR. Stands da i Farten din Vinge,
Følg mig med sagtere Flugt,
Mens vi beskuende svinge
Os over Lyshavets Bugt.
Medens med Blikket du maaler
Bancen i Ætherens Ege,
Tolker jeg Kuppelens Straaler,
Nattens de flammende Tegn.
- PSYCHE. Nævn mig ved Navn da det klare
Himmellys over mit Blik,
Som i den glimrende Skare
Kraft til at herske dog fik.
- AMOR. O r p h e u s' Lyra dig fængsler,
Den, som paa Jordkloden klang,
Den, som de Døendes Længsler
Eengang saa kraftigt besang.
Hissæt, hvor Lysen er rød're
Farverne dybere blaa,
Seer du de herlige Brødre,
K a s t o r og P o l l u x at staae.
Skjult mellem Skyerne titter

- Frem der en Stjerne saa smukt,
 Det er den yndige Cither,
 Den, som A r i o n har brugt.
- PSYCHE. Hine mit Øie gjenkjender;
 Pragtfuld og glimrende skøn
 Nymphen K a l i s t o sig vender
 Om mod den straalende Søn;
 Men hvilket Navn har de trende
 Funklende Lys paa vor Sti,
 De som en Hilsen os sende
 Nu, vi dem svæve forblø?
- AMOR. Hist stiger evig forynget
 Frem A r i a d n e s Krands;
 Bacchus mod Himlen den slynged,
 Dengang da Bruden blev hans.
 Opad, hvor Nathimlen blaaned,
 Fløi den fra guldgule Haar;
 Lokkerne længst ere graaned',
 Krandsen dog evig bestaaer.
- Hist, hvor os Straalerne vinke,
 Som gennem Mulmet en Skat,
 Medens saa Hvfuldt de blinke
 Dybt i den dunkelblaa Nat:
 K a s s i o p e a, den høle,
 Løftende Skyslørets Flig,
 Nu med sit deilige Øie
 Skuer, o Psyche, paa dig!
- Hist staaer O r i o n, hvem Døden
 Traf med den vingede Pjil;
 Yndig ham Morgenrøden
 Hilser med Kjærligheds Smil.
 Eengang Auroras Tilbeder
 Gik han i Jægernes Chor,
 Nu han paa lysere Steder
 Jager i Stjernernes Spor.
- PSYCHE. Stolte og glimrende Minder,
 Frelst' over Tidernes Strøm!
 Straalende Lys, hvortil binder
 Evig sig Slægternes Drøm!
 Høit, hvor Urania throner,
 Sømmes i Sphærenes Sang
 Tidernes rullende Toner,
 Hjerternes bævende Klang.
- AMOR. Qvæg kun dit Øie, o Psyche,
 Her ved den evige Skat!
 Ofte vi svævende dykke